

ИЗТОКЪ

Број 2 лв.

Седмичникъ за политическо-общественъ и културенъ животъ.

Редактира комитетъ

Бранчаковъ Георги Коджаровъ.

ДА ЗАРАБОТИМЪ ЗА ТОЯ ГРАДЪ!

Нѣкога Габрово администривно и сѫдебно бѣ подвластно на Севлиево. Това не отчая габровци. Надарени съ предпимчивост и упоритост, отъ старото си турско село създадоха силно промишленъ градъ, а севлиевци поради инертността си, отъ града си направиха село. Сливенъ нѣкога благодарение предпимчивостта на своите граждани бѣше станалъ важенъ търговско-промишленъ центъръ—единственъ въ турската империя. Въ Сливенъ тогава цареше благосъстояние, и животъ, и той наложи, и Сливенъ стана, мютесарифски и губернски градъ. Следъ освобождението, поради новите държавни граници, Сливенъ макаръ съ голѣми заслуги бѣ пренебрегнатъ и забравенъ отъ държава и общество. И въпреки природни богатства и ненадминати красоти що криятъ Балканите му, грамадната му неизползвана мера и героичните сѣнки на синовете му, днешните негови граждани се борятъ съ едно положение, граничащо съ отчаянието.

Както у отдѣлния човѣкъ, физическата и нравствена сила на даденъ градъ се познава въ неволя.

Дошло е време Сливенъ да покаже скритата си, завещана отъ дѣди морална мощь. Сливенецът е трудолюбивъ, предпимчивъ и родолюбивъ. Питамъ: това що направиха копривщенци по залѣяване на града си, габровци — за стопанството си, кюстендилци — за благоустройствство на градъ и бани — при задружни усилия сливенци не могатъ ли направи? Народътъ казва: „Помогни си самъ, да ти помогни и Богъ!“ — При добра воля — начинъ има. Много отъ тѣхъ ни сочи устава на Сливенското икономическо дружество.

Новия добре стѣкменъ уставъ на това дружество е една цѣла програма за икономическото и културно повдигане на Сливена, но въпреки това, въпреки многото дадено отъ него за града ни, въпреки че сѫществува отъ 32 години вече, то и днесъ стои чуждо за Сливенската интелигенция. Това не трѣбва да биде.

Въ устава четемъ, че дружествените членове плащатъ 12 лева годишна вноска. Значи, срещу 6 кафе въ „Брѣста“ или „Черно море“ или 6 „ичики“ въ „Касапска среща“, всѣкі може да се запише за членъ на дружеството и да промишлява и работи за стопанско и културно повдигане на града си, за своето собствено повдигане, за повдигането на Сливенската търговия, промишленост, занаяти.

За целта е нужна, обаче, малко по-голѣма заинтересованост и отданост. Нека дружеството да влезе въ още по-енергични рѣжи, и съ реди-

ца сказки по стопанските и културни въпроси, свързани съ града, да проагитира предъ гражданството целиятъ и намѣренятия си, да заинтересова и прибере по тоя начинъ въ редоветъ си сливенската интелигенция и гражданство и ги постави на работа въ полза на градъ и окolia.

Днесъ живѣемъ въ времето на компетентността; за да изиграе най-добре своята роля, др-вого, подоно на разпространенитѣ въ Франция „Комитети д'инициативъ“ (съ 800,000 членовъ), трѣбва да групира своите членове въ секции:

Въ стопанската — да влѣзатъ промишленици, занаятчи, икономисти, агрономи, които да промишляватъ върху стопанското повдигане на града — електрификация на близкия каменовглънъ басейнъ, разработване околната мера, подобрене лозарсто, овощарство, градинарство, създаване и търсене пазари, стопанство и пр.

Въ благоустройственната — да влѣзатъ инженери, архитекти, кондуктори, за обмисляне и прилагане благоустройствени планове на градъ и село, регулиране реките, отваряне и павиране нови улици, площи, пазарища и пр.

Въ културната — да влѣзатъ учители, интелектуалици, да основатъ народни университети, археологически и текстилен музеи, вечерни училища, строежъ училища, паметници и пр.

Въ курортната — да влѣзатъ туристи, любители на природа, спортисти, хотелиери и др. — да създадятъ реклами за Балкана и минералните бани, пътеводители, гидове, подобряватъ хотели, гостилини, създаватъ лѣтовища и привлекатъ гости къмъ последните и града и пр. пр.

Впрегнатъ ли се всички тия съзнателни сили въ стопанска и културна работа и, най-невѣроятно ще се убеди, че градското благосъстояние ще се подобри, културата повдигне, и Сливенъ ще се благоустрои, та гражданинъ му да не се срамята за родния си градъ, и околните, случайно напреднали, градове — да не се гаврятъ съ мнозиното и настоящето ни.

Стига безполезни критики, въртене броеници и тракане на табли, — време е да се даде пътъ на дейното, честното Часът бие 12! К.

Новогодишния брой на вестникъ „Изтокъ“ ще излезе въ 6 страници, съ цвѣтенъ печатъ, добре илюстриранъ, съ разнообразно съдържание и увеличенъ тиражъ. Умоляваме г-да търговците да дадатъ своите реклами своевременно.

Премиерания проектъ за паметника на В. Е. Априловъ въ Габрово

Проектът е изработенъ отъ нашия сътрудникъ — младия скулпторъ г-нъ Кирилъ Тодоровъ и по него ще се изработи паметника на Василъ Евстатиевъ Априловъ, бащата на българската просвѣта, създателя на първата българска гимназия въ Габрово — (1835 г.). Паметника е напълно издържанъ въ художествено отношение, въ замисълъ и реализация и може да служи за художественъ и идеенъ образецъ при създаването на нови такива и за сравнение съ построени вече паметници.

Г. Д. Димитровъ

Отговоръ отъ комитета „Х. Димитъръ“

Господинъ редакторе,

Въ броеветъ 11 и 12 на вестника сѫ помѣстени кжси задявки за място на П. Хитовъ въ строящия се паметникъ на Х. Димитър. Съ удоволствие отговаряме на въпроса. Ни е обаче, дълбоко скърбимъ, че съдели въ 12-ия брой място на едната статийка, която, поради своята нескопосаностъ, не заслужава вниманието на когото и да било. Но, за да не се оставятъ хора несведуши да заблуждаватъ гражданството, принуждаваме се да отговоримъ и на г. Д. Г. макаръ, че ще бѫдемъ принудени съ това да отнемемъ мястите отъ вестника, което би могло да служи за много по-полезни писания.

Правдиви сѫ думитъ Ви, че Хитовъ е „учител на бунтовниците“, че той е „крилатъ бунтовникъ, страшилище за турци и чорбаджии“. Не само това. За П. Хитовъ могатъ да се кажатъ и напишатъ много страници съ похвални думи и героични подвizi, които иматъ не само своята грандиозна физиономия, но и свой необятенъ и легендаренъ юнашки обликъ.

Ние ще кажемъ даже, че въ България, г. е р. въ Сливенъ, макаръ че добре познаваме и

ценимъ подвигите на тоя чудноватъ „хайдутинъ“, не сме си дали трудъ да съберемъ въ една цѣла книга подвигите — великото дѣло, което Хитовъ върши до освобождението на България. Една величина, която ще застане предъ много герои и дейци и, която ще трѣбва да застане много образи — това е Хитовъ. Дѣлото на П. Х. е твърде добре известно на Комитетъ се е постаралъ да направи една обективна преценка на нашите бунтовници и будители и следъ всичко това той пристъпи къмъ опредѣлянето и поставянето на бюстовете на тия великанни. Нима единъ Дръ Селимински е малка фигура?

Какъ можемъ да причислимъ къмъ — малкиятъ Чинтуловъ, Добровски, Антонъ Ивановъ, Икономовъ, Мирковичъ, Доброплодни? Та това сѫ все безгранично голѣми фигури! Нѣмаме възможност тукъ да изтъкнемъ поотдѣлно заслугите на всѣки единого, за да се види какво представлява всѣки отъ тяхъ. Величието имъ е тъй голямо, образите имъ сѫ тѣй свѣти, че всѣки отъ тѣхъ представлява обектъ за отдаване на слава и паметно овѣкове чаване. Това ще сторятъ, които идатъ следъ насъ.

Но едно нека се запомни добре, че тукъ се строи паметникъ на Х. Димитъръ, нареченъ паметникъ — синтеза. Този паметникъ синтезира, събира въ себе си всички онъ духъ на Сливена, който растна съ една голѣма сила и устремъ и издигна на свояте плѣщи онъ, който „не умира“. Нима сами

тарифа на обявите: офиц. по 2 лв. на кв. см. сѫдебни по 1 лв. на дума: тѣрг. реклами, честитки, некрологи об. за годежъ и др. по споразумение Абонаментъ 80 лева за година
Адресъ: в. „Изтокъ“
Сливенъ

Друго. Нима Вие и до сега не сте си дали трудъ да раз (Следва на 4 стр.)

* Бележка: Редакцията не взема съдна по създавания споръ относно паметника на „Х. Димитъръ“. Въ же-ланието ни да дадемъ пълно освѣтление по всички културно обществени въпроси въ гради ни ще дадемъ място и на други мнения по този въпросъ. Дѣжимъ, последните да бѫдатъ обективни, безъ влагане на лични чувства или несправедливи оценки къмъ исторически ценни личности на града ни.

ЕДИНЪ БОЛЕНЪ ВЪПРОСЪ

Една програма, единъ идеалъ, едно име днесъ се носи -обществена обнова. Една радост, едно свѣтло утро обѣщава тя. Единъ здравъ, трезвъ, творчески и бодръ народъ.

Обновено общество, обновенъ народъ, обновена, силна, велика държава! Здравиятъ разумъ, обаче, и тукъ ни подказва, че пътъ на обновата трѣба да върви по строго начертанъ, логиченъ редъ. Обновата предполага: разрушено общество, обновители и обновявани. Новата държава наследи едно разрушено, обезврѣено общество. И тъкмо въ 12-ия часъ смѣлчаци, самоотвержени българи, заудряха камбаната Нова България, камбана, която бѣше погрѣбалъ звънъ за старитѣ кетерии и тѣхните похвати, а същевременно тържественъ побѣденъ химнъ за новото, творческото, свѣтлото-обновена България. Обаче, както казахме обществената обнова на личността, обнова на обновителя, а следъ това обнова на основната обществена единица- семейството. Защото съ прискърбие трѣба да констатираме факта, че българското семейство има нужда отъ заздравяване, отъ лѣкуване; ние искаме здраво семейство, здрави родители, които да вдѣхнатъ въ своите чеда любовъ къмъ родъ и родина, въра въ Бога. Семейството е първото огнище, где то запалва огъня на утрешния прометей-факленосецъ. Здрави родители-здрави деца; здраво семейство- здраво общество, здрава държава. Една трета за тая висока задача, обаче, у насъ сѫ разрешена.

нички, даде имъ се малко зестра и на тѣхното назначиха безработни. Сѫщото направиха въ Италия и въ Турция. Днешната наша държава има сѫщата благородна амбиция. Създаде се законъ за даровитъ деца. Ние искаме, обаче, и законъ за незаконно роденъ деца, законъ който ще ги направи невъзможни въ бѫдеще. Бракътъ е религиозенъ акътъ, но има и свое голѣмо социално значение. Брачната двойка получава благодать отъ Бога и благоденствия отъ църквата за здравъ и щастливъ животъ. А незаконно живущите?

Единъ примѣръ-мжъ живѣе незаконно съ една жена, следъ това съ втора. Има отъ всѣка по едно дете. И старата е напустната. Отивать при духовната власть и искатъ помощъ-да имъ бѫде върнатъ "съпруга"- Но той е не законенъ. Духовната власъ нѣма право да го върне на изоставенитѣ. И никой не може да имъ помогне. Резултатъ-нещастни, захвѣрлени на улицата жени и деца. Какво да правятъ? Ще свѣршатъ съ убийство на мжъ или на децата или пѣкъ съ самоубийство. А позорътъ, който тѣзи деца цѣлъ живъ ще носятъ като незаконни? Нали тѣ ще прокълнатъ и "майки" и "баси" и ще станатъ отрицатели и рушители. Ето единъ боленъ въпъръстъ, надъ който държавата трѣба да се замисли и го разрѣши. Нека нѣма вече незаконноживущи и незаконни нещастни деца. Здраво, щастливо българско семейство, общество и държава сѫ разрешена.

Иерод. Н. Тулецовъ.

За въ бѫдеще всѣка община ще се грижи за непосредственото подпомагане на нуждащите се отъ помощъ бедни и недѣгави свои граждани чрезъ намиране на подслонъ, създаване на сиропиталища, трапезарии и др. Срѣдствата за целта ще се предвиждатъ въ общински бюджети и отъ помощи давани на сѫщите отъ фонда за обществено подпомагане. Съ закона-наредба за общественото подпомагане се ureжда най-после единъ болко, омжиха всички работи на общественъ въпросъ.

Но сѫщо тъй върно е, че виши и държавници здраво се заеха да лѣкуватъ и премахнатъ това лошо наследство. И всички почнаха отъ семейството. Въ Германия съ застъпници, които се взематъ за вънчание resp.-въ кризата. Върно е, че войната донесе развали и поквара.

Но сѫщо тъй върно е, че

вънчани и държавници здраво се заеха да лѣкуватъ и премахнатъ това лошо наследство. И всички почнаха отъ семейството. Въ Германия съ застъпници, които се взематъ за вънчание resp.-въ кризата. Върно е, че войната донесе развали и поквара.

— Не, мило дете! Една въздишка се изтръгна отъ старешките ми гърди, люшна дрѣновата вѣйка надъ главата ми и отрони бисерна росица по лицето ми. Унесохъ се.. Тукъ дойда ли, свиря до забрава! Ехъ, сине, спомнихъ си и азъ младинитѣ. Да не мислишъ, че не съмъ биль и азъ като тебе? Тукъ нѣкога и азъ съмъ тичалъ като сърене. Дѣдо ми, Господъ да го прости, често ме водѣше по тия мѣста, както и азъ те водя сега. Та... нѣщо ми стана тѣжно и жално, спомнихъ стари работи.. Но нека сега и на тебе разкажа, да се помни и предава за поука и добро, сине! Не бива да се забравя миналото, че който се откъсва отъ него, живѣе като слѣпъ и става чуждъ на дѣдово и башни порожки.

— Видишъ ли сега тамъ онова езеро? Видишъ ли тази малка

Т. х. Димитрова
Една необходимость за Сливен-
ския музей

Следъ падането на Търново, отъ голѣма частъ на това прокудено христианско население сѫ изникнали нови заселници между "Желѣзни врати" и Мокренски проходъ. Ако наблюдаваме носията на селата край подгорието отъ Сливенъ до Мокрень, ще схванемъ едно голѣмо разнообразие, което се подчинява на единъ знаменателъ — единъ мотивъ, който издава нѣщо царидворско, тѣй характерно въ официалната византийска туника, носена отъ българските царичи и болярки, но изцѣло по-българена подъ влиянието на черковния български стилъ. Това е една отъ 5 до 10 см. широка пижека отъ еднообразни разни бои (предимно основните тонове и тѣхните допълнителни) кръстоподобни мотиви, спущащи се отвесно отпредъ по срѣдата на туниката. Тази пижека е изцѣло пренесена въ пристилката, запазващи съ вълна всичкия яръкъ колоритъ на златото, коприната и скъпоценните камъни. Като чели въ носията на този край, всичкото изкуство е съсрѣдочено въ пристилката. Каквата тънка геометрическа стилизация и каква естествена хармония на бои! Никоя носия въ България не притежава тѣй художествено изработени пристилки. Биха могли да се съставятъ цѣли сборници отъ голѣмото разнообразие, което се добива отъ разните комбинации на нѣколко само основни мотиви. Струва ти се, че стоишъ предъ една везба обсипана съ блѣскави разноцвѣтни камъчета.

За жалостъ, тази оригинална везба, шрихираше още въ тъканътъ бѣли и чёрни кръстчета върху червенъ или черенъ фонъ, вече не краси и безъ туй грубата носия на нашата селянка. Твърде нареѣко ще я срещнете отъркана побѣлѣла върху закърпения сукманъ на нѣкоя баба, или измърсена неузнаваема, дадена подаяние на нѣкоя циганка, защото ... тя днесъ вече не е модна въ селото. То се е заразило отъ "модерното", т. е. панайрското, понеже иде отъ града. А тази

Следва на 4 страница

Заболеваемостъ и смъртностъ на децата
въ Сливенските училища

Огъ какво заболѣватъ и умиратъ учениците отъ основните училища — ето единъ въпросъ, който би интересувалъ всѣки гражданинъ. Въпросътъ става по интересенъ, ако го зададемъ специално за нашия градъ. Въ такъвъ случай, отговорътъ би ни довѣръ до практическите заключения и изводи, което е и целта на тия наши бележки.

Проучвания въ тази насока

сѫ правени до сега откъсъчно, и резултатътъ почти никога не сѫ ставали достояние на широката публика. По тази причина, може би, нашите данни ще се видятъ куриозни за нѣкого. Сведенията, които изнасяме, сѫ събрани отъ всички първоначални училища и прогимназии въ града ни презъ учебната 1933/34 год. Общиятъ брой на учениците презъ тази година е билъ 4090. Огъ тѣхъ само 176 (4%) сѫ боледували отъ заразителни болести: скрлатина 37, морбили 33, лоша кашлица 29, лещенка 28, заушка 14, ухапани огъ съмън. бѣсно животно 10, дифтеритъ 8, рубеола 6, коременъ тифъ 6, червенъ вѣтъ 2, инфлуенца 2, паратифъ В-1, кель 1.

Огъ прегледаните въ училищата амбулатория 982 деца, като се изключатъ заразителните болести, нашите деца боледуватъ най-вече отъ: болести на храносмилателните органи 112, нервна система (очи, уши) 111, разни болести и хронически огравяния 112, болести на кожата 105, апендиситъ 89, наранявания 69 и др. За забѣзоване е сѫщо, че момичетата (614) боледуватъ два пъти по-вече на брой отъ момчетата (368).

Презъ годината ние правихме подробни наблюдения върху заболеваемостта на учениците, специално въ първоначалното училище "Цанко Церковски". Общото впечатление е, че заболѣванията въ това училище не правятъ нѣкакво особено отклонение отъ общите заболѣвания въ другите училища. Отъ заразните болести най-много е имало: варицела 16, лоша кашлица 10, морбили 6, скрлатина 4, заушка 3, дифтеритъ 2, рубеола 2 и кель 1.

Другите заболевания следватъ така: инфлуенца 29, наранявания 25, стомашни болести и др. 24, ангини 21, малария 17, апендиситъ 15, кожни болести 15, уши 14, бронхитъ 13, конюнктивитъ 12, болести на душата 12, запекъ 10, ларингитъ 6, чревни паразити 6, туберкулозъ лимфаденитъ 5, краси 5, плевритъ 2, еритема нодозъ 2, ревматизъмъ 2, херния 1, сърдеченъ порокъ 1, други болести 6 или всичко 241 заболѣли ученици (броятъ на всички ученици отъ училището е 467) — значи половината отъ децата сѫ боледували безъ поворение.

Що се касае до констатираните вродени и придобити недостатъци, отъ прегледаните 605 деца — първаци, ние намѣрихме: безъ никакъвъ недостатъ само 47. Съ недостатъци 558, отъ които: съ развалени зъби 526, увеличени сливици 76, увеличени лимфни жлези 71, лошо хранене 44, орално дишане (презъ уста) 22, слухъ 11 и т. н. Большинството (85%) сѫ съ развалени зъби, увеличени сливици 12%, увеличени лимфатични жлези 10%.

Смъртността между учениците е сведена до минимумъ. Презъ годината сѫ умръли само 6 деца, отъ които 1 отъ сепсисъ (зараза на кръвта), 1 туберкулозъ минингитъ, 1 туберкулозъ перитонитъ — туберкулозъ полисерозитъ и 2 отъ бронхопневмония — нико едно отъ остра заразителна болест, благодарение вътъ навременни мѣрки и доброкачествеността на отдѣлните случаи заразни болести.

Отъ гореизложеното — бие въ очи: 1) Голѣмиятъ процентъ (85%) на развалени зъби у децата и 2) малката смъртностъ, почти изключително отъ туберкулоза у децата. По 1-я пунктъ твърде много би се помогнало, ако се обмисли въпроса за училищенъ зъболѣкаръ. Относно смъртността, която е най-важна — това въ голѣмиятъ въпросъ за борба съ страшния човѣшки бичъ — туберкулозата, къмъ която трѣба да бѫдатъ насочени всички наши усилия и знания.

Д-ръ Ал. Недевъ

На бѣлия камъкъ

(Легенда за Каябашкото блато)

По навикъ и този пътъ стапи въ овчаръ дѣдо Златанъ седна на Бѣлия камъкъ до перестия дрѣнъ, извади отъ поясъ меденъ кавалъ и засвиръ. Тихи и тѣжки звуци се изтръгнаха отъ него и като подплашили птичета, се разбѣгаха на всички страни, дигнаха се къмъ небето, послешибнаха се въ храсталасите и се спуснаха по хладния и сѣнчестъ долькъ старата и полусрутена воденица на Джамбазъ Велю. Гората притай дѣнъ, рѣката меко заслизи по камъните, а едно птиченце, което пѣше въ дола, издигна се на трепетните си криле и кацна на високъ връхъ, оттамъ да слуша дѣдо Златановата пѣсенъ.

А свирѣше дѣдо Златанъ тъй, че сякашъ не звуци отъ кавалъ, а незнайни и нечувани стонове се откъртиха отъ сърдцето му. Предъ очите на дѣдо Златанъ притай мъртъвъ, погледъти му се откъсва отъ свѣта и той чувства, че нѣщо го отнася незнайно кѫде, нѣкога милъ и гали по лицето. Той вижда, какъ безброй звездички слизатъ отъ небето, оживяватъ край него и, ту чевръсъ-

равнина? Видишъ ли ония камъни? Ехъ, сине, да може всичко да заприказва..

На това място нѣкога имало село. Казвали го околните Зъльчево. Прочуто било презъ много планини и долини. Кѫщите му били варосани, съ голѣми и хубави прозорци. Дворовете били оградени съ каменни зидове, а улиците съ пръвъ и хубави. Всичко било хубаво и подредено, кичести дървета се издигали, хвърляли хладни сѣнки въ дворовете и служели за радост и прохлада. Оборите били пълни съ добитъкъ, хамбарите пращели отъ зърно, злато тека въ рѣжетъ на хората. Цѣлата околностъ, долу равнината, било все ниви, додето ти очи видягъ.. Богати били хората, имане колкото искашь имали. Всичко било хубаво, сине, ала едно било лошо.., че хората били зли и скжерници. Всички околните села работѣли за тѣхъ, деня и нощта били все по нивите имъ. Работели отъ тѣмно до тѣмно, ала когато дойде харманъ, Зъльчево прибира зърното въ хамбарите си и едва имъ оставало храна за прехрана. Затова околните хора кръстили това село Зъльчево.

Единъ денъ тукъ имало сборъ, празникъ било. Гайди и тъ-

пани гърмѣли срѣдъ село. Хората пиели, пѣели — веселѣли се. Тъкмо по това време, долу въ равнината хората гладували, майки режели меса отъ себе си, за да нахранятъ децата си. На мегдана се борѣли видни борци, дошли отъ далечни места. Тъкмо по обѣдъ, отъ горна страна, по пътя се задалъ единъ старецъ. Той билъ прегърбенъ, немощенъ и съ бѣла брада до поясъ. Дошелъ отъ далече хлѣбъ да изпроси. Влѣзъ въ село, спрѣль се на една врата — изпѣдили го; отишъ на друга — едва не го набили. Обиколилъ старецъ селото, но никъде троха не му дали. Оставало само още една кѫща, която била накрай село. Старецъ се отправилъ за тамъ, бутналъ вратата и влѣзъ въ двора. Една бедна и измѣжена женица го посрещнала и поканила да влѣзе въ кѫщи. Тя му дала възглавница да седне край огъня. Слиялъ се старецъ отъ гостоприемство, усмихналъ се и запицъ:

— Ами защо ти плачатъ децата? — Защо ли? — въздъхнала жената. — Какъ да ти кажа.. Гладни сѫ. Не сѫ много — две сѫ, ала немога да ги прехрана. — А какво е това, дето си за-

ровила въ пепельта на огнището? — Замѣсихъ отъ каль две птици и ги турнахъ въ пепельта да залъгвамъ децата, че ужъ било хлѣбъ — да не плачатъ.

Старецъ се замислилъ. Очите му се наслъзили. Тогава той се обръналъ къмъ жената и ѝ каза:

</

Г. П. ДАРКАЧДОВЪ.

Народа очаква

Всредъ многоото и сложни стопански проблеми, които днес покриватъ като черни облаци, погледа на човечеството, търсящ светлия лъч, който да посочи избавителния път отъ стопанско социалната криза, единъ отъ най-важните е този за несъответствието между цените на земедълските и индустриални произведения.

Състоянието на затворени, самозадоволяващи се национални стопанства — тежко наследство на следвоенната епоха, създаде неестественост и принуденост въ развитието на индустрията въ отдалните страни. Незапомненъ, въ много случаи безуменъ, проекционизъмъ разви много индустрии, съ скъпо производство, безъ еластичност и приспособимост къмъ нуждите на пазаря и паричната податливост на населението.

Отъ друга страна, като стопанското спадане въ цените на земедълските произведения, отъ няколко години, внесе смутъ всредъ голъмата маса производители-земедълци, които едва носятъ своето съществуване като такива. Тази разлика въ цените постави въ хаотично състояние стопанствата на всички държави.

У насъ — една малка, чисто земедълска страна, съ нова, закриляна отъ държавата инострания, пропастта зияща между тъзи цени, се чувства осезателно и тежко. И въпроса, който днесъ е въ центъра на стопанско-политическия живот е този за намаливането на това различие, за възможното запълване на тази пропаст. Статистическите данни показватъ следните цифри: индекса въ спадането на земедълските произведения е 60; на мъстните

Утръ — недълъг 11 часа, преди пладне, въ салона на читалище „Зора“ ще има ОБЩО ГРАЖДАНСКО СЪБРАНИЕ, на което ще говорятъ началника на Гарнизона, г-н Полковникъ Луковъ, Кмета г-н Димитъръ Захариевъ и Сръдищния Директоръ Иванъ Тодоровъ. Ще се направи кратко освѣдомително изложение по предприетата помощна акция въ града.

Граждани посетете всички събранието за да се освѣтиятъ по този важенъ социаленъ въпросъ.

Тя била толкова смаяна, че докри не усетила, кога старецъ излезълъ отъ къщи. Начупила питиетъ и седнали да ядатъ.

Старецъ отишълъ на мегдана. Отишълъ при борцитъ и имъ рекълъ:

—Слушайте, като сте толкова силни, можете ли извади тоягата ми, ако я забия въ земята.

Борцитъ и околните взели да се смъртятъ. Нѣкай дори помислили, че старецъ е обезумълъ.

Като видѣлъ това, старецъ забилъ тоягата си въ земята и подканълъ борцитъ да се опитатъ. Единиятъ отъ тѣхъ отишълъ и се опиталъ съ два пръста да я изтегли, ала тоягата не се мръднала. Тогава тъй я сграбчили съ цѣла ръка, ала пакъ не можалъ да я извади. Посраменъ и ядосанъ, той застана предъ нея и съ всички сили напънналъ. Но за чудо и този път тя не се помръднала дори. Опитали се всички подиръ, краката имъ потъвали до колѣне въ земята, и пакъ никой не успѣлъ да изтегли тоягата.

— Виждате ли, вашата сила нишо не струва. Чакайте сега азъ да ви покажа, какъ съ два пръста ще я изтегля. Гледайте сега — рекълъ старецъ и, ка-

индустриални — 30, а на чуждестранните индустр. — 15. Естествено е, при това положение, че състоянието на производителя-данъкоплатецъ е тежко. Неговата покупателна способност е слаба; слаби сѫ и приходите на държавата. Колкото и въпроса да не зависи изключително отъ волята и желанието на правителството — за неговото разумно разрешение, все пакъ той спира вниманието на всички граждани и управляващъ факторъ.

И колкото днешното държавно управление успѣе да внесе смегчаване въ казаното различие на цените, толкова ще биде подобрено положението на производителя и финансовото-материално състояние на държавата. Както се направиха жертви за поддръжането на сравнително добри цени на произведенията на българския земедълецъ — производител, така тръбва да се направятъ други още за приближаване цените на произведенията му до тъзи на индустриалните продукти, отъ които стопанството му има нужда.

Безспорно, че разрешението на въпроса не е така лесно. Иначе, до сега щеше да биде отдавна разрешено. Но българския производител-земедълецъ, който вече седем месеца си отпочина отъ бъльшът на съсипващото го партизанство и се радва на едно управление на честността, компетентността и желанието за служба къмъ народъ и държава, очаква отъ своеото правителство, че то положи всички гръжи и желание за разрешението на този въпрос — тъй актуеленъ и жизненъ, както за отделния гражданинъ, така и за съдбата на държавата ни.

„Изтокъ“

Иеромонахъ К. Муневъ
Отпразнуването 100 годишнината на храма „Св. Никола“.

Иконата Св. Николай отъ 1222 год.

Стогодишнината на храма специално дейци гърб около храма „Св. Никола“ въ града бѣ отпразнувана съ рѣдка тържественост. Вечерът срещу празника имаше всеночно бѣдъне. Сутринът бѣ отслужена архиерейска служба — литургия отъ Сливенския Митрополит Иларионъ, въ съслужение съ духовенството отъ града. Презъ време на службата бѣ отличенъ съ официята протоиерей свещеникъ Петъръ Атанасовъ, който тоя денъ празнуваше своята 50 годишна обществена и свещеническа дейност. Ръкоположенъ бѣ и въ чинъ Иеромонахъ епархийския проповѣдникъ Иеродиаконъ Н. Тулецъ.

На края на службата митрополит Иларионъ произнесе вдъхновено слово за празника, като припомни онова тежко минало на робството и великата роля, която е играла църквата презъ това време и

Г-ца Иванка Димитрова

и
Г-н Димитъръ Георгиевъ
чин. въ Слив. гр. община

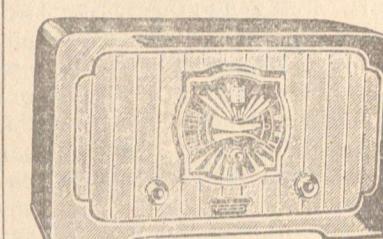
Ви молятъ най-учтиво да присъствувате на вѣнчалинъ имъ обрядъ, който ще се извърши въ недѣля на 30 декември, 2 часа следъ обядъ въ църквата „Св. Богородица“. Поздравленията се приематъ въ църквата.

Айтось Сливенъ

Д-ръ Петъръ Абаджievъ

Специалистъ по вътрешни болести се установи на частна практика. Преглежда съ рентгеновъ апаратъ.

4-5

РАДИО - УНИВЕРСАЛЬ

голѣма мощност, селективност естественъ тонъ и опростено обслужване съ качества на новия „Супердинъ“ — 5 ламповъ цена 8500 лв. Представ за Сливенъ: П. Камбуровъ тел. № 51

3-3

Печатница

„БАЛКАНЪ“
се премѣсти въ новите черковни дюкянни, срещу дървения складъ на Гьошевъ, до паметника „Дорби Нелѣзковъ“.

Пушете „АРАПЧЕ“

Сливенско градско общинско управление

Обявление № 16506

Известяватъ се интересуващите, че на 27 декември 1934 г., отъ 9 до 10 часа, въ Сливенското да-нѣчно управление, ще се продължатъ преговорите, за доставката, по доброволно съгласие, на:

1. Петнадесетъ хиляди (15000) кгр. ечемикъ или овесъ, на приблизителна стойност 52,000 лева, за храна на общинския коне отъ чистателното отдѣление. Залогъ 5% върху приблизителната стойност;

2. Петъ хиляди (5000) кгр. царевица, на приблизителна стойност 12,500 лева, за храна на общинския коне отъ чистателното отдѣление. Залогъ 5% върху приблизителната стойност.

Закона за Б. О. П. е задължителенъ за страните.

Тържните книжа сѫ на разположение всички присъственъ день въ общинското управление.

гр. Сливенъ, 19 декември 1934 год.

Отъ общината

Прѣсна стока съ намалени цени

ГАЛОШИ и ШУШОНИ
Хусарски Бутушки
при АСЕНЪ КАЛЧВЪ

то я хванаъ, съ съвсемъ малки усилия измъкнала тоягата си отъ земята.

Ала сега станало нѣщо страшно. Земята заиграла, чули се подземни гърмежи и въ сѫщия мигъ изъ дупката изкочила вода, като страшна буйна рѣка. Хората запискали, добитъка зареваъ, кучетата като гладни вълци завили изъ село. Водата на страшни и буйни вълни залъла селото, покрила къщи-ть, скрила всичко въ тъмните си недра. И за мигъ нито помень отъ село Зълчево!..

Видишъ ли сега това езеро? То е дълбоко е и страшно. На дъното е село Зълчево!.. И сега, всѣка година, на сѫщия денъ презъ нощта, овчарите разправятъ, че чували на дъното шумъ, викове и плачъ. Пъкъ и азъ съмъ го чувалъ. Отдолу сякашъ нѣщо буботи, тътне и, заслушашъ ли, ясно ще доловиши човѣшки викове, ревъ отъ изплашени добитъци и крѣкане отъ подлудени птици. Тогава месецътъ потъмнява, спуска се въ езерото и заплува надъ водата, като голѣмъ и страшенъ черепъ. А въ сѫщото време кукумявка, скрита нѣкъде въ тъмнината, зловеща закрѣска.

А сега искашъ ли да знаешъ, какво е станало съ жената? Тя

послушала старецъ, взела панера съ питигъ, турила го на главата си, хванала дветѣ си деца и се запихла по пътя, който старецъ ѝ посочилъ.

Но щомъ чула задъ себе си шума, виковетъ и страхотните плачове, забравила думитъ на старецъ, и се обрънала. Ала въ сѫщия мигъ всички се обрънали на камъкъ. Ето я сега тамъ. Видишъ ли я? Въ срѣдата е майката съ панера на главата ѝ, а отъ дветѣ ѝ страни сѫ деца.

Тъй е било, тъй сѫ ми го разказвали, тъй и азъ ти го разказвамъ, сине! Нека се помни и предава за поука на младите. Но едно ми е жалко, сине, че и днесъ хората станаха лоши. Едни живѣятъ, веселятъ се, а други — умиратъ отъ гладъ.

Чудно ли е, ако и днесъ пакъ стане нѣщо? По звездите познавамъ, че идватъ времена и чудеса ще станатъ...

Ст. С. Султановъ

Нашиятъ сътрудникъ Иродяконъ Н. Тулецъ, е удостоенъ отъ Св. Синодъ съ чинъ Иеромонахъ; на 19 т. м. Н. В. Пр. Митрополитъ Иларионъ ръжко положи о. Тулецъ въ новия чинъ.

ХРОНИКА

Обща ревизия на всички индустриални и занаятчийски предприятия въ града, се извърши през изтеклата седмица от органите на инспекцията на труда. Провърявано е дали се спазват законите — наредби относно: хигиената и безопасността на труда и продължителността на работното време. Констатирани са много нарушения, за които са съставени актове на работодателите. Инспектора на груда предупреждава всички работодатели, че въ бъдеще ще бъдат правени чести такива ревизии създадено преследване на констатирания нарушения.

На 21 т. м. назначената комисия по Закона за бюджета, О. П. е приела привремено новопостроения хотел при Сливенския минерални бани. Констатирано е, че хотела е въ състояние да бъде използвана, като въ едномесечен срок пред приемача е задължен да изправи наменрените дефекти.

Може съ положителност да се каже, че хотела ще застане между първокласните трактира, като се знае, че Общината е предвидела въ бюджета достатъчно суми за комфорта му мобилиране.

На 26 т. м. въ салона на читалище „Зора“ 10 часа преди пладне ще има конференция на агентът — преобретелите и контрольорите по преброяването, на която ще говори деглата на Дирекцията на Статистиката. Всички, които са длъжни, да се явят, за да се уеднаквят действията им въ предстоящето преброяване. На неявилите се без уважителни причини, ще се съставят актове и глобяват.

Прави тъжно впечатление обстоятелство, че дейното, интелигентното въ града отчаяно се опитва да се освободи от това „безвъзмездно бреме“. Това иде да покаже на едно слабо развито обществено чувство.

Берете, че Комитетът строи паметник — синтеза за дейците от доосвободителното време! И че тук няма място за Симеона Табаковъ, Кръстя Асеновъ и много още, които Вие сте забравили да споменете? На хората от новото време Сливенъ е длъжен да издигне паметници, отговарящи на тяхните дѣла и заслуги. Не знаете, че можете да изразите каква е заслугата на С. Т. за Сливенъ и какво място ще тръбва да му се даде. Ако Вие съмѣтате унизително за Хитова да бъде въништъ при х. Димитровъ, не мога да не разбера колко слабо схващате мястото на Табакова.

Г-н Д. Г., никой от хората, които са определяли коидейци да бъдат въништъ, не е мислил, че не бива да се правят отдельни паметници на всичкото от тяхъ. Но ние Ви питаме: защо отнесахте Хитова въ Н. село? Нима той е само за Новосело? Или? Колкото за Новото село, че е останало назадъ, Комитета не е виновенъ. Към другого се отнесете.

За геройски загиналия Столица воевода ще кажемъ само толкова, че той живѣе дълбоко въ сърцата на сливенци, но не е дошло времето. Ние оживѣваме и синтезираме всичко онова, което Сливенъ е далъ съ собствената си кръвъ.

Вървамъ, че се разбираме и че повече няма да занимаваме добри и търпеливи читатели на в. „Изтокъ“ съ излишни коментарии.

Секретарь на к-та: Ат. Н-въ
Михаиловъ

Луксозни телеграми — за честитки на свадби, годежи, празници — изработени на луксозна хартия и пликъ, красиво написани — ще бъдат въведени от главната дирекция на пощите.

Конкурсъ за написване на едно стихотворение, от българския, пригодено за музика, което да изразява внушилно устройство на българския народъ къмъ възходъ, единение и въбра въ честити дни — е обявил главната дирекция на обновата.

Чиновниците и служащите при ткачниците войскови части, при околовското управление, община, трудовото бюро и текстилното училище са пожертвували по една единодневна заплата за подпомагане на бъдните сливенски граждани през настъпващата зима. Образуванъ е комитетъ, който изпраща комисии изъ къщите на гражданините за събиране дрехи и помощи за бъдните имъ съграждани. Макаръ и въ такива кризисни времена, очаква се отъ граждансът, че то ще бъде щедро и отдалечайки отъ залъка си ще подкрепи приемъра на казаните чиновници и служащи, изпълнявайки единъ свой общественъ и мораленъ дългъ.

40 милиона лева за купуване на хининъ, лъкарства и др. санитарни материали е поискала дирекцията на Народното здраве, които са отпустнати отъ министерския съветъ.

До нова година ще бъдат готови наредбите за стопанските организации.

Оплакват се граждани, че въ цълния градъ, освенъ въ пощенските марки се продават само въ будките на двама инвалиди — единия до площада „х. Димитър“, а другия — до общината. И когато тези будки или едната отъ тяхъ е затворена, за да се намери марка за едно писмо, човекъ тръбва да прави цели пътувания, а даже и да остане писмото му безъ марки за другъ денъ. Този порядъкъ, наистина е възмутителенъ. Разбирааме да се дават привилегии на нѣкои, за тяхъ заслуги или жертви къмъ отечеството, но до толкова, до колкото съ това не се пречи на най-всъкдневните и важни нужди на гражданините. Иначе, тези привилегии се преобръщат въ въ нежелателна и неоправдана тяжесть.

С. Михаилово

На 12 т. м. Михаилови се сбогуваха съ досегашния си кметъ г. Т. Византиевъ, който е назначенъ за Околийски Управител въ гр. Елхово.

Презъ краткото си служане, той оставил между насъ отлични спомени на много добъръ администраторъ и енергиченъ стопански деятелъ; съ вещества, той реорганизира и стегна службите въ общината, издигайки ги на онази висота, на която търбва да стоятъ. Продучил добре нуждите на селото, той изработи конкретенъ планъ за културно-стопанска работа, давайки заедно съ това пълната си подкрепа и на всички отдельни инициативи за стопански, здравно, просвещено и благоустройствено издигане на селото. Съ всяко това, съ своя такът и умение, както и съ вещето управление на общината, той издигна престижа на самата власть.

Преди заминаването си, г. Византиевъ свика общоселско събрание, на което даде отчетъ за извършената работа, като очерта заедно съ това насоките, по които тръбва да се насочи вниманието на общината и апелира Михаилови да да-

дятъ пълната си подкрепа и на неговия приемникъ.

Следът събрали събрането бъдат даденъ банкетъ, който премина при търде задушавша атмосфера.

На гарата г. Византиевъ бъде изпратенъ отъ големо множество селяни при една нескрита сърдечност и съжаление.

Съ неговото заминаване Михаилов губи единъ добъръ кметъ.

Д. С. и Г. В. К. Г.

ЕДНО МИЛО ТЪРЖЕСТВО.

Съ публикуване Наредбата — Законъ за устройството на съдиищата, Сливенския окръженъ съдъ и двете Мирови такива се закриватъ, като въ града ще остане Околийски съдъ съ ограничена компетентност. Въпреки положението енергични постъпки предъ надлежните мъста и лица, да бъде Областния съдъ или отдълението отъ него въ Сливенъ, което искане си има оправданието преди всичко за бързото и ефтино правораздаване, — принципи легнали въ основата на новата съдебна реформа, — Сливенъ заедно съ околията си тръбва да се подчинява на ЗАКОНА съ надежда, че не ще е далекъ денът, когато фактическата обстановка на нѣщата ще излъзе по силна отъ всички закони и разпоредби, за да се наложи една промъжна на новосъздаденото положение.

На 11 т. м. вечеръта по покана на останалите въ града правници се състоя въ салона на локала „Зора“, другарска сръбка въ честь на заминаващите съдии. При една не-принудена задушевност се прекарала следъ полунощъ. Незадачими ще останатъ споменита за това мило тържество най-главно поради обстоятелството, че всички присъствуващи съ голяма мѣжа се стараяха да заглушатъ у себе си ложните чувства по загубата на този тържество за града и институтъ. Окръжниятъ съдъ, който има свое седалище тукъ по-вече отъ 30 години, болката е голяма поради това, че се къса отъ и безъ това онеоправдания роденъ градъ още една част отъ тълото му. Така мѣжа пролича отъ изказаните прощални слова отъ почти всички говориви.

Но въпреки положението енергични по-вече отъ 30 години, болката е голяма поради това, че се къса отъ и безъ това онеоправдания роденъ градъ още една част отъ тълото му. Така мѣжа пролича отъ изказаните прощални слова отъ почти всички говориви.

(Следва отъ 2 стр.)

ценностъ, този блѣнъ по минала слава на нашата чистокръвна българка, отъ денъ на денъ се губи. Така отъ близкото с. Кавлаклий съ закупени почти всички стари пристилки отъ спекуланти, за жалостъ високо интелигентни хора, и скъпо продадени въ чужбина, като въ Сливенския музей нѣма нито една, запазена за образецъ на младите майсторки на иглата и за честь и слава на селото, което я е създадло. Мисля, че Г-н Окол. Управител, ако желаете, може да изиска отъ подведомствените си кметове по единъ оригиналъ екземпляръ отъ това ценено старинно чисто българско ръждадие за музея на гр. Сливенъ, при условие, че избора да стане подъ вещето око на сепциалисти, за да не бъдатъ случайно вмъкнати панаирски безвкусци.

Т. х. Димитрова.

Четете въ-къ „Изтокъ“

ЩИЛИЯНЪ ВАСИЛЕВЪ

(Кревати, кушетки; Печки, готв. машини; Столове, гарнитури, маси; Радио, грамофони, площи; Галоши, шушенни, гум. обувки; Подови мушами; Бръснарски потреби и пр.)

и АГЕНЦИЯТА НА ОСИГУРИТ. Д-во „БАЛКАНЪ“

(Осигуровки: Животъ, Пожаръ, Транспортъ, Злополука, Съкъла и др.)

Телеф. № 88.

СЕ ПРЕМЪСТИ ВЪ НОВИТЕ ЦЪРКОВНИ МАГАЗИНИ до паметника Добри Желѣзковъ („Шадарфана“), срещу стъкларницата МОШ. ЕСКЕНАЗИ.

Приятели, познати и клиенти да заповѣдатъ!

ДАВА СЕ ПОДЪ НАЕМЪ МАГАЗИНЪ,

на площадъ „Царь Симеонъ“

за споразумение при АПОСТОЛЪ М. СОТЕВЪ

Щабъ на 6-о артилерийско отделение -- Сливенъ

Обявление № 3764

Обявява се на интересуващите се, че отдѣлението търси да закупи коне по доброволно съгласие направо отъ стопаните имъ.

Ще се взематъ товарни коне годни за планинска артилерия отъ мястенъ произходъ съгласно поемните условия и описание.

По ръстъ конетъ тръбва да бъдатъ отъ 140 до 150 см. и на възрастъ отъ 3 1/2 до 6 навършени години.

Комисията по закупването на конетъ ще заседава въ ветеринарната лѣчебница на отдѣлението всѣките присъствието дни.

Поемните условия и описание се намиратъ въ до-макинството на отдѣлението гдѣто могатъ да се преглеждатъ отъ заинтересувани.

Таксата по публикуване на обявленето и гербия налогъ на книжата съ за сметка на продавачите на коне.

гр. Сливенъ, 14 декември 1934 год.

ОТЪ ЩАБА НА ОТДЕЛЕНИЕТО.

СЛИВЕНСКО ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ

Обявление № 16513

гр. Сливенъ, 19 декември 1934 год.

Извѣстяватъ се интересуващите, че съгласно обявленето № 16140, публикувано въ брой 212, отъ 17 XII. 1934 год., на Държавенъ вестникъ, НА 2 ЯНУАРИ 1935 год., отъ 10 до 11 часа, въ канцеларията на Сливенското данъчно управление ще се произведе търгъ, съ тайна конкуренция, ЗА ДОСТАВКА НА ПОЖАРНИКАРСКИ МАТЕРИАЛИ: МАРКУЧИ, КОЛАНИ, МАСКИ, МУШАМИ, ГУМЕНИ БОТУШИ И ДР. СЪОРЖЖЕНИЯ, на приблизителна стойност 116,200 лева. Доставката е дѣлена на две групи: I група-маркучи и пр. за 86,600 лева и II група-мушами и гумни ботушки за 29,600 лева. Конкурирането става по отдельно за група или изцѣло за всички материали. Залогъ за правоучастие 10%, върху стойността на отдельна група или цѣлата доставка споредъ офериранието.

Срокъ за доставката 60 дни. Тържните книжа съ на разположение въ общинското управление.

Отъ общината.

Печ. „Балканъ“ — Сливенъ